

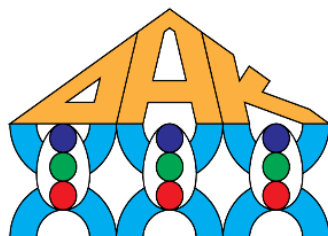
GEMEENSCHAPPELIJK DAKLOZEN FRONT

BC10735

INHOUD

1. Wie zijn we, wat doen we?
2. 123 Woning in Brussel : een succesverhaal
3. Nachtopvang in Brugge en Oostende

Maandelijks tijdschrift
Februari 2018 nr 219
Bureel : Bxl 21

www.daklozen.frontsdf.be

0479/68 60 20

WIE ZIJN WE EN WAT DOEN WE ?

15 jaar geleden : Actie voor het OCMW van Antwerpen, waar ze na jaren nog bleven weigeren de wet toe te passen.

Beknopt samengevat

Wie zijn we? Wat doen we? Die vragen krijgen we regelmatig te horen. Om te kunnen antwoorden moeten we naar het verleden verwijzen en naar het ontstaan van onze vereniging. Het is dank zij onze inzet dat de situatie van daklozen nu een twintigtal jaar geleden in positieve zin is beginnen evolueren. Het ging om Belgen en mensen die legaal verbleven in het land en die tijdelijk bij vrienden, in een tuinhuisje, garage of gewoon op straat huisvesting hadden gevonden.

**Volgende
bijeenkomst**
donderdag 1 maart
om 10u30

Koninklijke straat123
Brussel
Tussen de Botaniek en
de Kongreskolom

Verplaatsingskosten
worden ter plaatse
terugbetaald

Verantwoordelijke
uitgever: Jean Peeters,
225 Vooruitgangstraat,
1030 Brussel
P911 388

Het begon allemaal 25 jaar geleden, toen alle zonder papieren gewoon Belgen waren die geen enkel recht hadden, ook niet op een pensioen of op een rijbewijs. Die zonder papieren zijn in actie getreden, eerst kwamen er Walen uit verschillende steden mee in opstand, gevolgd een paar jaar later door Vlamingen. Hun strijd hebben ze bijna tien jaar aangehouden, mee met demonstraties en ook bezettingen – toen kon het nog – van OCMW's, van de Vereniging van Steden en Gemeenten, van ministeriële kabinetten, en uiteindelijk zelfs van een kasteel (het Kasteel "Solitude" in Ouderghem).

Die jaren van verzet hebben tal van contacten mogelijk gemaakt – eerst met veel conflicten - maar met de tijd hebben ze een opbouwend karakter gekregen. Zo zijn de eerste contacten tot stand gekomen met de gewestelijke administraties van Vlaanderen, Wallonië en vooral van Brussel, hetzij met het Brussels Parlement, met de federale ministers en met het Federaal Parlement.

Referentieadres

Uiteindelijk is het uitgekomen op een nieuw concept, het referentieadres : de dakloze personen kunnen gedomicilieerd worden bij het OCMW, hierbij een geldige identiteitskaart krijgen en eveneens alle sociale rechten behouden of terugkrijgen. Een succes uiteraard maar we blijven strijden voor een installatiepremie en een statuut als alleenstaande.

In 2007, na de toekenning van het statuut als alleenstaande, hadden de meeste daklozen van het begin van onze strijd een woning kunnen vinden en we dachten eerst dat onze "vakbond" zou verdwijnen bij gebrek aan militanten. Onze militanten hadden een eigen woning en onze doelstelling was bereikt.

Dat was echter de OCMW's niet meegerekend, veel weigerden de wet toe te passen en wilden niet meer dan 50 EUR per week toekennen want "*dat referentieadres is te moeilijk, dat ze genoeg nemen met die 50 EUR en ons met rust laten*" (exacte woorden van de voorzitter van het OCMW in **Antwerpen** op dat ogenblik). Na 2 uur onderhandelen is ze toch

gaan inzien dat een geldige identiteitskaart belangrijker was dan 50 EUR. Dit verklaart echter waarom we genoodzaakt waren te blijven vechten en voor een twintigtal OCMW's verspreid over gans België zijn gaan demonstreren.

Tegenwoordig zijn we niet met zoveel op de maandelijkse bijeenkomsten maar elk lid is in contact met nog meer daklozen en verenigingen. Onze doelstelling is te horen wat de problemen zijn, de pijnpunten te analyseren en actie te ondernemen als het moet.

Een vakbond met erkenning van de federale en van de regionale regering

Hierbij speelt ons verleden als vakbond van daklozen een sleutelrol, want onze eisen kunnen we niet alleen op lokaal maar ook op gewestelijk en federaal niveau stellen en er wordt wel degelijk naar ons geluisterd en met ons rekening gehouden. In Brussel zijn we heel actief bij de **COCOM/ GGC** Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad) en bij de STRADA. Op federaal vlak is het bij de *Platform van verzet tegen armoede* en bij *het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting*, o.a. met de *opvolging van het twejaarlijks verslag van de strijd tegen armoede*.

Op federaal niveau werken we samen met het Netwerk tegen armoede aan een verbetering van het referentieadres. En op federaal niveau eveneens is het op ons aandringen dat een werkgroep opgericht is voor de **preventie van dakloosheid: welke bijkomende innoverende** (en kostbesparende) **maatregelen kunnen ervoor zorgen dat de mensen niet in de straat terechtkomen**.

Dit allemaal is te danken aan onze inzet van de voorbije jaren, waarbij we als betrouwbare en ernstige partner erkend zijn en aan de maandelijkse bijeenkomsten die we zijn blijven houden.

123 Woning Brussel : het succes verhaal van een erkend kraakpand. Overeenkomstig de akkoorden die ze 10 jaar geleden ondertekend hebben, verlaten ze eind dit jaar het kraakpand.

Op eerste november van dit jaar zullen ze allemaal het kraakpand verlaten hebben - een zestigtal volwassenen en een tiental kinderen - in navolging van de overeenkomst die meer dan tien jaar geleden ondertekend is. Het zal een eervolle aftocht zijn, ze hebben ruimschoots bewezen dat het kan en dat de antikraak wet nergens op slaat.

Historisch overzicht

Het begon allemaal in mei 2007, de meeste krakers kwamen toen van het Tagawa hotel aan de Louisalaan. Het tijdstip was goed gekozen, kort voor de verkiezingen Het 123 behoorde toen het Waals Gewest toe, en de socialisten stonden er in de meerderheid. Vrij snel is een overeenkomst van tijdelijke bezetting ondertekend door de eigenaar en de vereniging. Het leegstaande pand kreeg het toen zwaar te verduren met opportunisten die er materiaal probeerden te pikken voor de verkoop. De nieuwe groep bezetters had in het **Tagawa hotel** en in het **Gésù** (een klooster met een hondertal kamers) bewezen dat ze betrouwbaar waren.

Onder de nieuwe bezetters van het 123 zijn er uiteraard daklozen maar evengoed studenten, artiesten, zonder papieren, of aanhangers van een alternatief woonproject. Ze delen hun woonproblemen of worden ingeboezemd door een ideaal van samenhorigheid en solidair wonen.

De Viswinkel/ La Poissonnerie

Eind 2009 onderhandelt de NMBS (Infrabel) een convenant van tijdelijke bezetting voor een vijftiental leegstaande huizen in de Vooruitgangstraat ; stuk voor stuk panden die onder de sloophamer (zullen) komen bij de realisatie van het RER / GEN Gewestelijk VoorstadNet, een voorstadsnet in en rond Brussel (in een straal van 30 km). De panden zijn al onteigend maar het project loopt vertraging op. De benaming « La Poissonnerie/ De viswinkel » komt van de prachtige winkel op de hoek van de straat.

Deze (en andere) bezettingsprojecten zijn tot stand kunnen komen dank zij de medewerking van de Brusselse federatie van de huurdersbond

en de huurdersbond van de Noordwijk. Voor het ogenblik wonen meer dan honderd mensen in de bezette panden van de Vooruitgangstraat. De structuur is hier ook participatief en in eigen beheer. Onder de bezetters staan er mensen die zelf onteigend werden door de NMBS maar er nu nog verblijven in afwachting van de geplande sloopwerken.

« Woningen123Logements » ijvert naar het opzetten en de vereniging van alternatieve, innoverende projecten als antwoord op de huidige wooncrisis. De initiatieven zijn erkend en ondersteund door verschillende instanties, publieke en private, zoals de Koning Boudewijn stichting, het Waals Gewest, ...Opmerkelijk is dat de overeenkomsten van tijdelijke bezetting die het bestaan van deze woonplaatsen mogelijk maken, aan de basis liggen van en als voorbeelden hebben gestaan voor andere verenigingen die gelijkaardige projecten uit de grond hebben gestampt. Voor het ogenblik wonen er een vijftigtal volwassenen, een tiental kinderen en enkele zonder papieren in het 123.

Grote verscheidenheid aan activiteiten

De ideeën en projecten komen in overvloed : de recuperatie van onverkochte verse producten bij naburige handelaars voor de inwoners, wekelijks volkskeuken, een permanentie om de vrijwilligers te helpen bij de verwezenlijking van hun projecten, zoals het aanbod van gratis kleren (of tegen lage tarieven), een naaiatelier, waar ook carnavalskleren of kledij voor speciale activiteiten worden vervaardigd, rommelmarkten, een café elke donderdag.....

Het wordt allemaal heel democratisch beheerd, mits denktanks : **Colog** om te bepalen wie een leegstaande kamer krijgt (preselectie van kandidaten, onthaal van nieuwe bewoners,..). De groep « **BIJDRAGE /PAF** » zorgt voor het

financieel aspect (het innen van de bijdragen, de facturen, de juridische stappen, aflossingsplannen,... De groep komt elke week bijeen en staat open voor wie vragen heeft of voorstellen wil maken.

Algemene Vergadering op 27 januari

Het was een belangrijke A.V. met een dertigtal aanwezigen, omdat er maatregelen moesten komen met vooruitzicht op de afsluiting van het kraakpand. Het mogen wel anarchisten zijn maar de vergadering ging er uiterst gedisciplineerd aan toe met drie verschillende gespreksleiders: een persoon die hogerop zat en bepaalde wie het woord mocht nemen en wanneer. Een andere hield de toegewezen tijd in het oog, voor elk punt op de agenda was een bepaalde tijd toegewezen. Nog een derde moderator moest erop toezien

In 2007 gekraakt en na zes maanden erkend : een bewijs dat de antikraakwet onzin is.

dat de sprekers binnen het kader van het discussiepunt bleven.

Op zo'n vergadering wordt er op een constructieve manier gewerkt, je voelt je er sereen bij en het eindigt met positieve vooruitzichten. Een van de beslissingen: elke bewoner tekent een document waarmee hij zich engageert ten laatste tegen 31 oktober het kraakpand te verlaten.

Wat de toekomstplannen betreft, moet iedere bewoner aangeven hoe hij zijn vertrek concreet wil realiseren: op een "centrale locatie" bij een

groep blijven van een twintigtal personen (de stuurgroep van de vzw), ofwel een woning of kraakpand vinden voor drie of vier personen ofwel ergens alleen (of met de partner) gaan wonen maar tevens lid blijven van de vzw. De voorbije jaren is er door de leden gespaard, hiermee kunnen de verschillende projecten rekenen op financiële steun van de vzw.

NACHTOPVANG IN VLAANDEREN

Nachtopvang is in Vlaanderen op veel plaatsen nog tegen betaling, dit ook in de winter en meestal enkel met de basisvoorziening BBB. De opmerking van Koen Hermans, projectleider aan de KUL klinkt dan ook begrijpelijk : *Er zijn maar weinig daklozen die gebruik maken van de winteropvang.* Hoewel ze er tijdens de koudste maanden van het jaar de nacht kunnen doorbrengen, zien velen het als een allerlaatst redmiddel. *Ze slapen nog liever in een station of een kraakpand.* uit: www.nieuws.kuleuven.be/nieuwsdienst/campuskrant/. Bovendien is het vaak ook enkel toegankelijk voor mensen met een geldig identiteitsbewijs.

Brugge

De nachtopvang van Brugge telt 10 bedden het volledige jaar door. De nachtopvang is gratis. Tijdens de winterperiode (13/11/2017 tot 31/03/2018) wordt de capaciteit verhoogd met 8 bedden, dat zijn dus 18 bedden in totaal. Men kan er 5 op 8 nachten slapen. Tijdens vriestemperaturen en extreme weersomstandigheden geldt die regel niet. Ook mensen zonder verblijfsdocumenten kunnen zich

aanmelden.

Oostende

Van 13 nov tot 30 maart , mits telefonische aanmelding van maandag tot vrijdag, tussen 11.30 en 12.00 Bed, Bad , Brood (en Begeleiding) voor 20 personen. Vrijwilligers spelen hier een cruciale rol. Er is echter heel het jaar door nood aan opvang voor mannen en vrouwen.

Volgende vergadering : donderdag 1° maart om 10u30

Koninklijke straat 123 om 10u30 Brussel. Verplaatsingskosten worden ter plaatse terugbetaald